

ŠŤASTNÝ KONIEC *existuje*

DIANA STRÝČKOVÁ

**ŠŤASTNÝ
KONIEC**
existuje

DIANA STRÝČKOVÁ

Šťastný koniec existuje

Diana Strýčková

© Diana Strýčková, 2026

v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Redakcia: Beáta Mihalkovičová

Jazyková korektúra: Zuzana Kasáková

Obálka a grafická úprava: Miroslav Kulich

ISBN (pevná väzba) 978-80-570-8017-6

ISBN (EPUB) 978-80-570-8019-0

ISBN (MOBI) 978-80-570-8020-6

ISBN (PDF) 978-80-570-8018-3

Túto knihu venujem všetkým, ktorí veria na šťastné konce.

*Ďakujem svojej rodine za neskutočnú lásku,
ktorú od nej dostávam. Veľmi vás ľúbim.*

ÚTEK DO NEZNÁMA

Asi už je ráno, prebleslo mi hlavou. Na kožúšku som pocítil jemné hrejivé teplo, slnečné lúče sa potichu vkradli cez okno a nežne ma poštekli.

Náhle však môj príjemný pocit prerušil ostrý hluk a krik, ktorý sa rozliehal vzduchom. Slnko sa skrylo za veľký kúdol prachu. Rýchlo som otvoril obe oči.

ČO TO?

KDE SOM TO?

ČO SA TO DEJE?

Nemal som potuchy, čo sa to tam stalo. Kam sa vlastne podeli všetci moji kamaráti z útulku? Nič som nevidel. Ľudia utekali ostošesť. A ja som utekal tiež, nevedno kam.

O chvíľu bolo všade ticho. Poobzeral som sa okolo seba. Nikde nikoho. Čo len so mnou bude? Ach, smutne som si povzdychol, nemohli sa predsa všetci len tak vypariť! Musím ísť ďalej a nájsť niekoho, kto mi pomôže.

ALE KAM?

A tak som sa vydal na cestu do neznáma.

Prešiel som cez údolia a vysoké pohoria, ktoré sa tiahli až za obzor. Obchádzal som obrovské jazerá. Začul som, že ich volali plesá.

Blúdil som nekonečnými strmými roklinami popod také vysoké hory, že cez ne nepresvitalo ani slnko.

Cestou som zazrel mestá, kde na vrcholoch kopcov stáli

nádherne hrady, v ktorých kedysi bývali králi a kráľovné.

Stretol som veľa ľudí. Niektorí sa ku mne správali láskavo, pohladkali ma, obdarovali kúskom párka či šunky. No našli sa aj takí, čo ma rýchlo zahánali. Nechápal som prečo, veď som im predsa neublížil. Iste, som trošku ufúľaný, no to ešte neznamená, že som zlý. Ach, prečo mi nikto nechce pomôcť? Vari si nikdy nenájdem nový domov? Do útulku sa už nemôžem vrátiť. Čo teda so mnou bude?

Predstavoval som si, aké by to bolo úžasné umyť sa a byť krásne čistý. Lenže sa nenašiel nikto, kto by sa o mňa postaral.

BLÚDIL SOM TEDA ĎALEJ.

Pravdepodobne som smeroval na sever.

VIETE, PREČO SI TO MYSLÍM?

Začala mi byť čoraz väčšia zima. Bolo síce leto, ale na rozdiel od môjho domova slnko akoby zabudlo zahriať tento kút sveta.

Pamätám si, ako mi kedysi kamarát z útulku Edko rozprával o krajine, kde žil predtým. Hovoril, že tam bol takmer neustále sneh a že to bolo na úplnom severe. Nebol si istý, ako sa tá krajina volá, ale videl som mu na očiach, že to muselo byť niečo úžasné.

VRAJ TAM BÝVA AJ SANTA CLAUS!

Ach, raz by som sa tam chcel ísť pozrieť.

Tu síce nebol sneh, ale zima veru áno. Zrazu som v diaľke začul nejaké šumenie. Čo to len môže byť? Musím sa ísť pozrieť bližšie! Srdce mi búšilo ako o život. Chcel som bežať čo najrýchlejšie, ale labky sa mi začali prepadať do sypkého piesku, plného malých kameňov a mušlí. Och joj, čo to je? frflal som si popod ňufák. Keď som však zdvihol hlavu, nemohol som uveriť vlastným očiam!